

АНАЛІЗ ВИРОБНИЦТВА БОРОШНА В УКРАЇНІ

Проведено аналіз сучасного стану зернового виробництва: пшениці, жита, ячменю як головної сировини для виробництва борошна в Україні, окреслено динаміку його виробництва за декілька років, встановлено напрями реалізації зернових культур, зроблено порівняння динаміки виробництва пшениці в Україні та світі, обсягів виробництва борошна пшеничного та житнього в Україні за переліком років, проведено аналіз експорту-імпорту зерна та пшениці в Україні та світі, визначено харчову цінність борошна. Запропоновані шляхи підвищення виробництва борошна для забезпечення ефективного функціонування всього продовольчого комплексу.

Ключові слова: харчова промисловість, переробка, борошномельна галузь, виробництво борошна, харчова цінність борошна, виробництво зерна, пшениці, категорії господарств, канали реалізації, експорт-імпорт борошна.

В умовах ринкової економіки відбувається зміна характеру виробничо-економічних зв'язків між виробниками та споживачами. Відтак центральне місце в структурі управління займає організація маркетингу. Харчова промисловість, зокрема борошномельна галузь, відіграє особливу роль у вирішенні продовольчої безпеки України. Вона є не тільки завершальною ланкою виробництва харчових продуктів, а й інтегратором ефективного функціонування всього продовольчого комплексу.

Великий внесок до розробки теоретичних та прикладних питань з маркетингової діяльності, харчової промисловості зробили В. А. Алексунин, Л. В. Балабанова, В. І. Богачов, Н. В. Брагінець, В. М. Гончаров, Г. С. Гордієнко, Л. І. Донець, М. П. Канівський, Р. В. Мажинський, В. Я. Месель-Веселяк, М. О. Рябченко, П. Т. Саблук, В. Г. Ткаченко та ін. Разом з тим окремі питання, пов'язані з виробництвом, підвищенням урожайності, фінансуванням і створенням напрямків виходу на ринки, залишаються відкритими для нових наукових досліджень.

Метою нашої статті є вивчити та проаналізувати стан розвитку основної галузі харчової промисловості – виробництва борошна в Україні, визначити шляхи розвитку і перспективи для поліпшення виробництва в сучасних умовах господарювання, активізації виробництва борошна і підвищення його харчової цінності. Запропонувати засоби підвищення виробництва борошна для забезпечення ефективного функціонування всього продовольчого комплексу.

Значення борошна як продукту харчування зумовлюється його харчовою цінністю, технологічними властивостями і широтою використання. Щорічного обсягу його виготовлення в Україні вистачає для задоволення потреб роздрібною торгівлі, хлібопекарської, макаронної та кондитерської промисловостей, громадського харчування і створення держрезервів. Необхідно, аби маркетологи не тільки знали асортимент товарів і підтримували його на певному рівні, але й уміли вибрати з великої різноманітності товарів той, який матиме найбільший попит у споживачів, а його якість

відповідатиме всім встановленим вимогам [10]. Необхідно створити умови, при яких споживач міг би придбати тільки високоякісний товар, що має всі необхідні споживчі властивості і харчову цінність [13]. Головною продовольчою культурою України є пшениця, адже основою харчового раціону населення був і залишається хліб. Про виняткове значення пшениці в харчуванні свідчить той факт, що в разі її нестачі адекватні заміники знайти неможливо [11]. Цінність пшеничного хліба визначається вмістом у ньому білка. Останній у зерні пшениці становить у середньому 13-15%. У зерні пшениці міститься велика кількість вітамінів та мікроелементів (див. табл. 1).

На жаль, при виробництві борошна втрачається зерно та оболонка пшениці. Чим вищий гатунок отриманого борошна, тим нижчим буде в ньому вміст корисних речовин та мікроелементів. Тому для забезпечення здорового способу життя необхідно намагатися споживати в їжу хліб та продукти переробки борошна грубого помелу. У 100 г хліба міститься 245-255 ккал. Потреба в повному відтворенні енергетичних витрат людського організму в середньому становить 3200 ккал на день. Якщо для однорічної дитини достатньо 800 ккал, то для дорослої, зайнятої важкою фізичною працею – 4500 кілокалорій [5]. Борошно поділяється на види, типи і товарні гатунки. Такий розподіл дозволяє харчовим підприємствам застосовувати в технологіях борошно, найкраще за властивостями. Вид борошна зумовлюється видом переробленого зерна [7]. Реалізація зернових та зернобобових культур сільськогосподарськими підприємствами за напрямками реалізації свідчить, що з 1990 р. по 2010 р. вона збільшилась в 1,3 раза (див. табл. 2).

Основними видами борошна є пшеничне і житнє. Для дитячого й дієтичного харчування виробляється вівсяне, рисове, гречане борошно; для кондитерської і харчоконцентратної галузей – кукурудзяне та соєве. Все ширше використовується борошно з тритікале (хлібопечення, макаронна, кондитерська промисловість) [8, с. 76-83]. Тип борошна зумовлюється його призначенням. Пшеничне поділяється на хлібопекарське, макаронне,

Таблиця 1. Вміст вітамінів та мікроелементів у зернах пшениці, білому хлібі, борошні (мг на 100 г)*

Продукт	Білий хліб	Борошно	Зерно пшениці
Вітамін В ₁	0,1	0,18	0,46
Вітамін В ₂	0,07	0,13	0,23
Вітамін РР (В ₃)	0,67	1,2	5,1
Вітамін В ₆	-	-	0,5
Фолієва кислота	-	-	0,04
Вітамін Е	1,4	-	7
Магній	0,5	20	146
Калій	-	122	350
Кальцій	18	22	45
Фосфор	87	92	423
Залізо	0,7	1,1	3,9
Цинк	-	0,7	4,1

* За даними [6]

Таблиця 2. Реалізація зернових та зернобобових культур за напрямками реалізації, тис. т*

Рік	Напрямок реалізації			
	Переробним підприємствам	На ринку	Населенню	За іншими напрямками
1990	14868,7	582,1	2441,2	606,8
1995	4911,0	2509,3	3973,0	1715,5
2000	427,7	3734,6	2214,3	4349,0
2004	1069,3	1901,8	1142,3	12584,7
2005	1021,0	1941,3	910,5	15585,6
2006	825,0	1757,3	659,7	14572,2
2007	710,9	1209,3	377,2	11668,0
2008	1085,3	1953,5	371,5	21352,8
2009	1239,6	2101,0	311,2	28034,2
2010	806,0	1683,6	223,8	20948,2

кондитерське. Житнє виробляється одного типу – хлібопекарське. Інші види борошна на типи не поділяються. Борошно різних типів істотно розрізняється за розміром частинок, хімічним складом, технологічними властивостями. Так хлібопекарське виробляють з м'якої пшениці. Воно порошкоподібне, білого кольору з відтінками, з високою водовбираючою здібністю, середнім вмістом білків. Борошно швидко утворює тісто з доброю формостійкістю, а випечені хлібулочки вироби мають високі поживчі властивості. Макаронне виробляють з твердої і високоскладової м'якої пшениці. Для кондитерського виробництва потрібне борошно, подібне до хлібопекарського, але з меншим вмістом білків (вихід клейковини приблизно 25%). Борошно для роздрібної торгівлі повинно мати універсальні властивості через те, що в домашніх умовах воно використовується для виготовлення широкого кола виробів [6]. Це вимагає особливого підходу при формуванні помольних партій пшениці. На практиці в роздрібній торгівлі реалізується хлібопекарське борошно. У межах видів і типів борошно поділяється на товарні гатунки. Способом досягнення реальної різниці між товарними гатунками борошна слугує застосування відповідних типів помелів. Пшеничне хлібопекарське борошно поділяється на чотири товарних гатунки: вищий, перший, другий, обойний. Пшеничне макаронне борошно ділиться на 2 гатунки: крупка і напівкрупка. Житнє хлібопекарське борошно має три товарних гатунки: сіяне, обдирне, обойне. Соеве – вищий і перший. Якість борошна залежить від якості зерна, технології його перероблення, способу формування

товарних гатунків. Обов'язковою умовою одержання борошна високої якості є використання повноцінного зерна: свіжого, добре сформованого, зрілого, великого та середнього розміру. При переробленні дефектного зерна в борошні з'являються побічні присмаки і запахи, погіршуються хлібопекарські властивості. Для України пшениця є стратегічним видом зерна, яке становить основу продовольчої безпеки держави та експортного потенціалу, забезпечення країни в якісному борошні [12] (рис. 1).

Аналізуючи дані рис. 1, бачимо, що найбільший рівень урожайності був у 2008 р. – 36,7 ц/га, у 2011 р. – 34,9 ц/га. Валовий збір відповідно 25,9 млн. т та 23,2 млн. т, що засвідчує: виробництво пшениці в Україні має тенденцію до зростання. Задоволений внутрішній попит зумовив значне зростання експорту зерна. Річні норми споживання продуктів переробки зерна (більшість з яких належать пшениці) становлять 111 кг на душу населення, що на 11% перевищує її раціональні показники [14]. Індекси зростання цін на цей продукт є найнижчими у продовольчій групі товарів, що є позитивом такого виробництва. Основними зерновими культурами, що формують експортний потенціал країни, є пшениця, ячмінь та кукурудза, які з 2005 року по 2009 рік забезпечили 98,7% валютних надходжень [9] (див. табл. 3). Як свідчать дані табл. 3, у середньому за 2005-2009 рр. частка пшениці в експорті зерна склала 46,2%, ячменю – 30,8%. Частка від валютних надходжень 44,8% та 32,7% відповідно.

Аграрії Чернігівської області посіли перше місце в Україні з виробництва вівса та жита врожаю 2011 року. Так вівса на Чернігівщині було вирощено 72,2

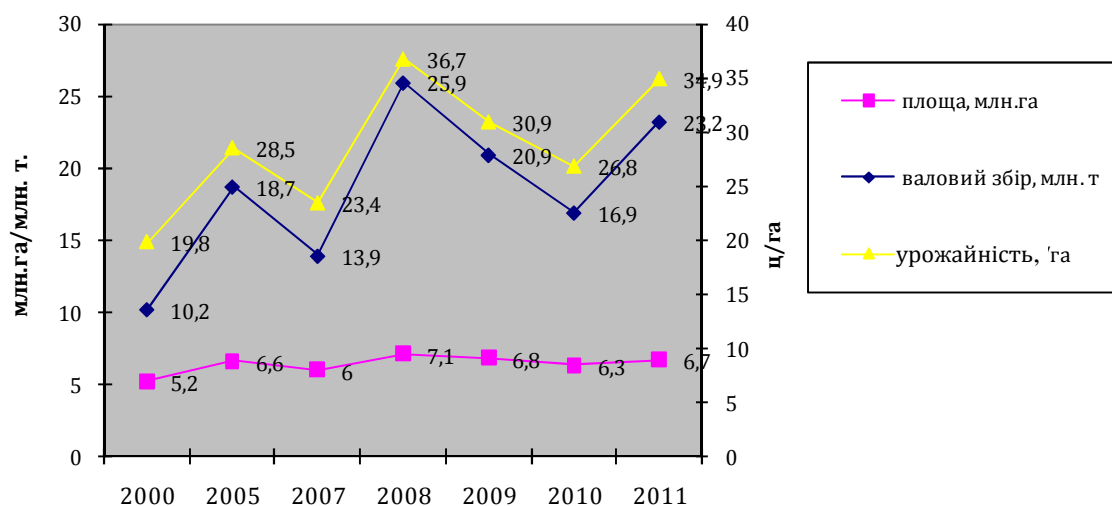


Рис. 1. Динаміка виробництва пшениці в Україні (розроблено на основі даних Держкомстату України)

Таблиця 3. Експорт-імпорт зерна України*

Культура	Показник	Рік									
		2005	2006	2007	2008	2009	2005	2006	2007	2008	2009
Зерно, всього	кількість, тис. т.	12501,6	11024,6	4207,0	16136,0	25745,0	150,5	149,6	166,9	115,2	96,1
	вартість, млн. дол.	1384,1	1354,2	763,7	3703,8	3556,2	57,5	59,5	86,6	146,5	98,5
	ціна, дол./т.	110,7	122,8	181,5	229,5	138,1	382,3	397,5	518,9	1272	1025,5
	з них пшениця продовольча	кількість, тис. т.	3,0	3,1	0,0	7,3	1,5	0,04	0,4	0,1	0,04
	вартість, млн. дол.	0,5	0,5	0,0	1,9	0,2	0,03	0,2	0,04	0,02	0,08
	ціна, дол./т.	160,1	146,4	0,0	260,0	141,9	746,1	436,1	404,4	458,6	401,29
жито	кількість, тис. т.	80,5	34,5	0,0	0,13	5,7	0,008	0,005	0,069	0,018	0,08
	вартість, млн. дол.	6,9	3,4	0,0	0,03	0,6	0,005	0,004	0,096	0,022	0,1
	ціна, дол./т.	85,4	99,5	0,0	273,8	98,2	591,1	729,3	1397	1221,0	1680,1
ячмінь	кількість, тис. т.	3505,0	4569,5	2120,0	5740,5	5489,2	0,5	20,2	9,2	1,3	0,3
	вартість, млн. дол.	444,8	566,2	375,4	1405,3	730,1	0,3	3,6	3,4	1,7	0,2
	ціна, дол./т.	126,9	123,9	177,1	244,8	133,0	552,9	177,2	371,9	1277,0	908,5

За даними [1]

тис. т, що є найбільшим показником серед регіонів країни. На другій та третій позиціях – Волинська та Житомирська області, де зібрано відповідно 70,4 та 55,1 тис. т. Жита чернігівські аграрії торік також зібрали найбільше в Україні - 117,1 тис. т, що становить п'яту частину загальноукраїнського виробництва. Друге місце за виробництвом цієї культури посіла Житомирщина - 76,2 тис. т, третє – Рівненщина (55,1 тис. т).

Забезпечення внутрішніх потреб країни в хлібних продуктах, незважаючи на значні щорічні коливання обсягів виробництва зерна, дозволили забезпечити практично бездефіцитний його баланс за останні роки. Продовольчу безпеку України в першу чергу визначає рівень виробництва зернових, динаміка

якого за останнє століття свідчить про їх значні коливання за роками (див. табл. 4).

Валовий збір зернових у 1913 році склав 23,2 млн. т. за середньої врожайності 9,4 ц/га. Темп зростання валового збору зернових та зернобобових культур в усіх категоріях господарств 2010 р. відносно 1913 р. становив 168,7; відносно 1990 р. – 76,9; відносно 2009 р. – 85,2. Таке зростання є рекордним у постреформний період. З 1991 до 2007 рр. зернове господарство характеризується нестабільним розвитком, зумовленим природно-кліматичними умовами, зниженням технологічних умов їх вирощування. Природно-кліматичні умови України сприяють вирощуванню зернових найбільше у зонах степу та лісостепу. У зоні Полісся частка у валовому

Таблиця 4. Виробництво зернових та зернобобових культур в усіх категоріях господарств*

Роки	Зібрана площа, млн. га	Урожайність, ц/га	Валовий збір, млн. т
1913	24,7	9,4	23,2
1940	21,4	12,4	26,4
1950-1959	18,6	12,3	23,0
1960-1969	16,0	18,3	29,3
1970-1979	16,2	24,7	40,1
1980-1984	16,3	23,0	37,4
1985-1989	15,8	28,4	45,0
1990	14,5	35,1	51,0
1990/1913,%	58,7	37,4	219,8
1999	12,5	19,7	24,6
2005	14,6	26,0	38,0
2008	15,4	34,6	53,3
2009	15,5	29,8	46,0
2010	14,6	26,9	39,2
2015 (прогноз)	15,1	36,2	55,0
2020 (прогноз)	14,9	53,6	80,0
2030 (прогноз)	14,5	65,6	95,0

*За даними: [1]

виробництві зернових за всі роки незалежності не перевищувала 13,3%. За 1990, 1999 рр. у зоні степу – 47,5% та лісостепу 39,0% від загального по Україні. Починаючи з 2008 р. частка цих зон у валовому виробництві вирівнюється до 44 %. У структурі виробництва зернових провідне місце посідає пшениця.

Значний вплив на внутрішню ситуацію ринку борошна має кон'юнктура світового ринку виробництва пшениці. Адже пшениця є основним

видом зерна також і у світі. Обсяги її виробництва мають тенденцію до зростання. За прогнозами Міністерства сільського господарства США (USDA), світове виробництво цієї культури у 2011-2012 МР становитиме 681 млн. т, що майже на 4% перевищить рівень попереднього року. Збільшенню виробництва сприятиме розширення площ під культурою. У нинішньому році вона становить 168,4 млн. га, що на 33 млн. перевищує попередній рівень. При цьому урожайність оцінюється на рівні 3,1 т/га (див. рис. 2).

пшениця

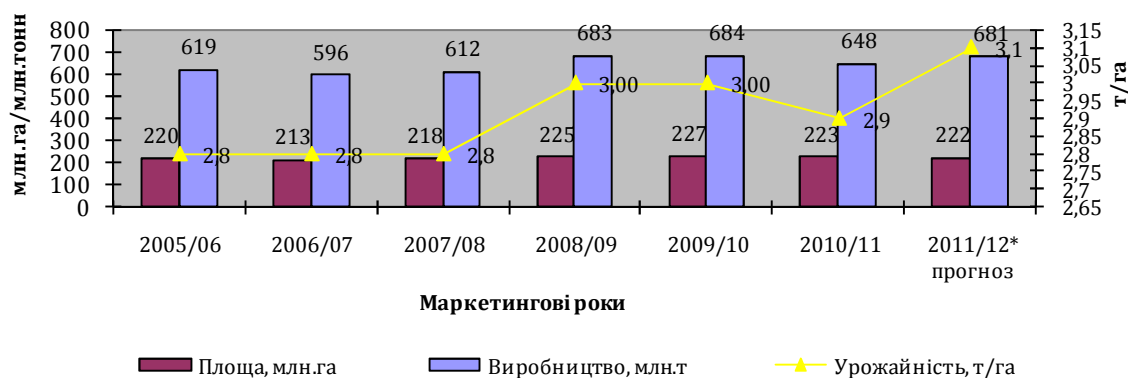


Рис. 2. Динаміка світового виробництва пшениці (за даними USDA)

Динаміка виробництва борошна пшеничного та житнього в Україні зображена на рис. 3. Аналіз даних рис. 3 свідчить, що обсяг виробництва борошна в Україні становив від 2,6-3,0 млн. т. на рік. Мінімальний показник було зафіксовано в 2006 р. – 2,63 млн. т (або 1,329 тис. грн.), а максимальний у 2008 р. – 3,007 млн. т (2,762 тис. грн.).

За даними рис. 4, світова торгівля стала більш активною. Обсяг експортно-імпортних операцій на пшеницю досяг 135 млн. т. Основними покупцями на світовому ринку є Єгипет, країни ЄС-27, Бразилія та

Індонезія. Головним експортером цього зерна залишається США. За останніми тендерами Єгипетський GASC провів закупівлю близько 400 тис. т. борошномельної української пшениці з вмістом протеїну не менш як 12%. Проте, коштує це зерно дешевше за європейське (різниця становить ≈ \$40 за т) і навіть російської продукції (≈ \$10 за т). Подібні закупівлі якісного українського зерна проводитимуться надалі.

Важливим організаційно-економічним заходом відновлення і розвитку зернового виробництва в

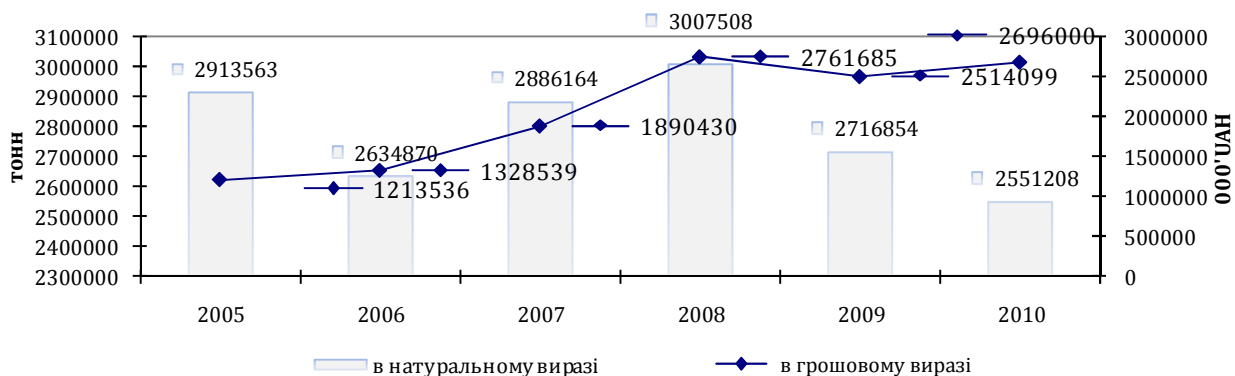


Рис. 3. Динаміка обсягів виробництва борошна пшеничного та житнього в Україні за 2005-2010 рр. (складено на підставі даних Агентства промислових новин)

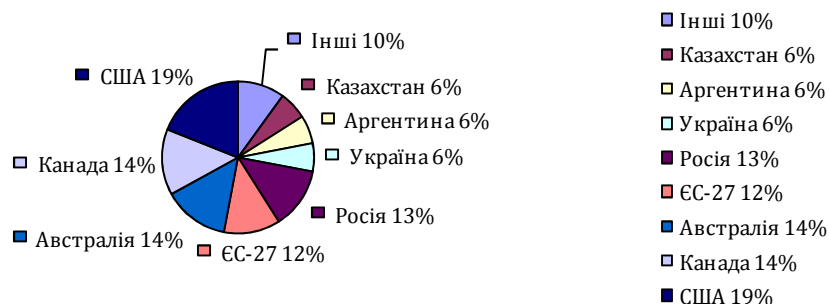


Рис. 4. Прогноз структури світового експорту пшениці у 2011-2012 МР

Україні є прийняття державної комплексної галузевої програми «Розвиток зерновиробництва в Україні до 2015 року». За офіційними даними, вітчизняні фермери добрив вносять в п'ятеро менше, ніж потрібно. Статистика свідчить, торік іноземні інвестиції в аграрний сектор становили \$40 млн., тоді як загалом в народне господарство надійшло \$6 млрд. Оскільки в сільське господарство спрямовано так мало коштів, то це вердикт для нього. В інших країнах розмір державних дотацій різний: у США – 100 євро, в ЄС – 775 євро, в Японії – 9,5 тис. євро на гектар вирощування культур. Саме тому у цих державах ціни на продукти харчування для споживачів є доступними. В Україні все по-іншому, бо коштів для дотацій бракує. Вирощувати пшеницю вигідно за розширеного ведення галузі, що дає можливість поповнення основних засобів виробництва та своєчасного забезпечення матеріальними ресурсами. Наразі це щонайменше 50%. Тобто при нижчій віддачі вкладених у виробництво коштів інтерес до господарювання зменшується. Разом із виробництвом пшениці зростає її споживання. За даними USDA, світове споживання пшениці врожаю 2011 року було рекордним та становило 674 млн. т, що більше порівняно з минулим сезоном на 3%. У поточному маркетинговому році аграрії повністю забезпечили потреби внутрішнього ринку на основні види товарів та сформували потужний експортний потенціал. Понад 90% продовольчих товарів в Україні – вітчизняного виробництва. У 2011 р. Україна була повністю забезпечена сировиною для виробництва борошна, хліба, хлібобулочних виробів і круп. «Україна має потенціал для збільшення річної урожайності зернових до 80-100 млн. т.» – про це

зазначив прем'єр-міністр України М. Я. Азаров. Наразі у багатьох країнах світу є значний дефіцит продовольства і Україна спроможна забезпечити потреби в зерні 500 млн. осіб; тим самим зробити свій внесок у продовольчу безпеку у всьому світі. В УАК прогнозують, що в 2050 році за обсягами експорту зерна Україна може стабільно посідати третю позицію, що становить 15% світового експорту. При цьому їй доведеться поступитися лише США, які експортуватимуть 65 млн. т зернових, а також РФ, яка так само посідатиме позицію лідера щодо експорту завдяки освоєнню нових територій під фермерські угіддя. До списку потужних експортерів зернових також увійде ЄС та Канада. За розрахунками експертів УАК потрібно \$60-70 млрд. Якщо такі кошти вкладатимуться, то цілком реально отримати валову продукцію на суму \$60 млрд. За таких обставин українське сільське господарство буде мати 33% в структурі світового експорту. З думкою Леоніда Козаченка – голови Союзу підприємців при Кабінеті міністрів України, президента Української аграрної конфедерації, який зазначає: «найперспективнішими ринками для української сільськогосподарської продукції є Близький Схід та Північна Африка, адже країни цих регіонів найбільш приречені, з точки зору продовольства, в найближчі роки. Вони практично «сидять» на сотнях мільярдів доларів, але сільське господарство там практично відсутнє. Україна могла б експортувати туди продукти харчування, а натомість отримувати енергетичні ресурси цих країн. Такі тенденції вітчизняні виробники й держава в цілому мають брати на озброєння» ми повністю погоджуємось. Отже, як вважаємо, для реалізації експортного потенціалу потрібно продовжувати

вдосконалювати аграрну політику держави: вкладати кошти, сприяти залученню вагомих іноземних інвестицій в український АПК, суттєво модернізувати виробництво, провести земельну реформу й створити повноцінний ринок землі, вжити заходи, спрямовані на попередження загострення ситуації в цій галузі та стабілізації зернового виробництва й надалі, сприяти розробці та реалізації програм розвитку та підтримки сільськогосподарської кредитної кооперації як каталізатора відродження та розвитку всіх інших видів кооперації (побутової, споживчої, виробничої, страхової, формування системи кооперативної аграрної економіки). Потрібно проводити реорганізацію сільського самоуправління та системи державного управління сільським господарством на всіх рівнях з метою посилення функціональної діяльності, як приклад, надання господарствам, підприємствам інформаційно-консультаційних, організаційно-посередницьких, маркетингових послуг та ін., створення передумов для стійкого розвитку сільських територій: розвиток соціальної та інженерної інфраструктури села, покращення житлових умов у сільській місцевості, підтримка комплексної компактної забудови та благоустрою сільських населених пунктів, створення системи державного інформаційного забезпечення у сфері сільського господарства; підвищення ефективності використання земельних ресурсів та їх відтворення; розвиток аграрних технологій та підвищення конкурентоспроможності сільського господарства. Позитивні зміни можуть відбутися лише за умови захисту вітчизняного товаровиробника, що потребує формування всієї міцної системи функціонування фінансової та ринкової інфраструктури, орієнтованої на підтримку аграрної сфери.

Список літератури

1. Аграрний сектор економіки України (стан і перспективи розвитку) [Текст] / За редакцією М. В. Присяжнюка, М. В. Зубця, П. Т. Саблука, В. Я. Месель-Веселяка, М. М. Федорова. – Київ: Національний науковий центр „Інститут аграрної економіки”, 2011. – 1008 с.
2. Формування організаційно-економічного механізму системи інноваційного розвитку підприємств регіону [Текст] : монографія / В. М. Гончаров, Ю. Н. Деречинський, В. Ю. Припутень, С. В. Кочерга, Д. В. Солоха та ін. – Донецьк: СПД Купріянов В.С., 2009. – 280 с.
3. Гончаров, В. М. Корпоративне управління [Текст] : навчальний посібник / В. М. Гончаров, М. В. Зось-Кіор, В. Ю. Ільїн. – Луганськ: „Елтон-2”, 2011. – 645 с.
4. Инвестиционные и инновационные процессы в АПК Украины в условиях аграрной реформы [Текст] : монографія / Под общ. ред. профессора В. Г. Ткаченко и профессора В. И. Богачева. – Луганск: «Книжковый світ», 2010. – 272 с.
5. Канінський М. П. Підвищення конкурентоспроможності сільськогосподарської продукції на основі маркетингу [Текст] / М. П. Канінський // Економіка АПК. – 2009. – №3. – С. 141-144.
6. Методи діагностики при адміністративному управлінні стану маркетингової діяльності на підприємстві [Текст]: монографія / [В. М. Гончаров, В. В. Аронова, Г. І. Дібніс, М. М. Шевченко]. – Донецьк: СПД Купріянов В.С., 2011. – 219 с.
7. Основы сельского хозяйства [Текст] / Под ред. И. М. Фокеева. – М.: Просвещение, 1976. – 431 с.
8. Товарознавство. Продовольчі товари рослинного походження [Текст] : навч. посіб. Част.1: зерно борошняні, кондитерські та смакові товари. Для напряму підгот. „Товарознавство і торговельне підприємництво” /

- Рябченко М. О., Гордієнко Г. С., Бровко О. Г., Породіна Л. В.; М-во освіти і науки, молоді та спорту України: Донец. нац. ун-т економіки і торгівлі ім. М. Туган-Барановського, Каф. товарознав. і експертизи. продов. товарів. – Донецьк : [ДОНУЕТ], 2011. – 344 с.
9. Саблук, П. Т. Аграрна реформа [Текст] / П. Т. Саблук, В. Я. Месель-Веселяк // Економіка АПК. – 2009. – №12. – С. 6-21.
 10. Саблук, П. Т. Що треба знати про маркетинг? [Текст] / П. Т. Саблук, Л. М. Худолій, В. О. Рибінцев. – К.: ІАЕ УААН, 1995. – 85 с.
 11. Ткаченко, В. Г. Восстановит ли Украина статус житниці Европы? [Текст] : монографія / В. Г. Ткаченко. – Киев: „Аристей”, 2010. – 196 с.
 12. Ткаченко, В. Г. Экономическая безопасность Украины в условиях рыночных трансформационных процессов [Текст] : монографія / В. Г. Ткаченко, В. И. Богачев. – Ровеньки, 2007. – 330 с.
 13. Ткаченко В. Г. Основы маркетинговой деятельности фирмы [Текст] : учеб. пособие / В. Г. Ткаченко, Н. В. Брагинец, В. И. Богачев. – Луганск: „Книжковый світ”, 2000. – 236 с.
 14. Трансформація організаційно-економічних відносин до соціально-орієнтованих умов господарювання в АПК [Текст] : монографія за загальною редакцією В. М. Гончарова. – Луганськ: Янтар, 2011. – 268 с.

РЕЗЮМЕ

Мирошниченко Катерина

Анализ производства муки в Украине

Проведен анализ современного состояния зернового производства: пшеницы, жита, ячменя как основного сырья для производства муки в Украине, определена динамика производства муки в Украине по ряду лет, установлены направления реализации зерновых культур, проведено сравнение динамики производства пшеницы в Украине и мире, объемы производства муки пшеничной и ржаной в Украине по ряду лет, проведен анализ экспорта – импорта зерна и пшеницы в Украине и мире, определена пищевая ценность муки. Предложены пути повышения производства муки для обеспечения эффективного функционирования всего продовольственного комплекса.

RESUME

Miroshnychenko Kateryna

Analysis of flour production in Ukraine

Modern state analysis of grain production: wheat, rye, barley as the main raw material for flour production in Ukraine is done. Flour production dynamics in Ukraine for same years is defined. Ways of grain crops realization, comparison of wheat production dynamics in Ukraine with that of world, volumes of wheat and rye flour production in Ukraine for some years are determined. Analysis of grain and wheat export-import in Ukraine and in the world is done. Food value of flour is defined. Ways of flour production rise for effective functioning of the whole food-producing complex are offered.

Стаття надійшла до редакції 04.04.2012 р.